

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyitáskor megjelenő közlemény
5 hasábos sora 15 kr.

Nagyból terjedelmű, mint szinte
több izbeli hírdetek alk szertint a
legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: Minden beiktatásért
külön 30 kr.

Előfizetheti helyben:
Teleldi K. Lajos és Csáthy
Károly könyvkereskedésben s a
szerkesztőségénél. — Egyébütt a pos-
tahivatalok utján.

a honvédek s árvaik és
segélyezése, nyugdíjazása
beadott határozati javas-
megtörtént a szavazás.
26, ellene 196 szavazat,
zótöbbséggel elvetett.
106 képviselő. Holnap
Gajzágó indítványa.

8. márt. 13. Herbst igazságügy-
ásjáról szármaló hírek vannak
8. márt. 13. A közsegtaácsai vá-
mával előfordult zavargások rend-
szerteljes csillapításra le, a csend
tartott meg a választások esend-
8. márt. 12. Albrecht herceg
táborban jelen volt. Holnap ka-
kon és jóvászarban lesz jelen, s azu-
sírbeli emneletelekor a pályaud-
vó herceg kíséretében ment, s
éret fejezte ki Franciaországban

11. márt. 12. A cortes a lényeg-
megszavazása után, ha nem lesz
egy királyt választson. szétos-
szaltalános választások utján fog
A monarchiai kiváltságok Serrá-
máratuán.

10. márt. 12. Cónsa her-
hez intézett iratában a képviselő
mádsá iránt nyilatkozik. A költö-
mánya a sereg létszám jelentékeny
csökkenését okozza.

8. márt. 12. Az első ka-
z iskolai patronátus felfüggeszté-
nyent.

Yilletter.

Koresma.

14. Cs. arany 52. ezüst 121.10
Kiadótulajd. a Debreczen.

**Zenizézmalmi
zvény**

kapható

Tatray Kárpát,
gözmalmi pénztárnoknál.

vezett, EGRI VIZ

ajánlatik.

rosi kísérleteim folytán azon
jöttem, hogy az ugynevezett
szedülés, fulguzás, szivdobog-
elvezésvizsábbadással ellen eddig
biztosabb sikerrel használ-
vizek az említett ba-
hatását a közönségek új-
tára adni emberszeretetem
ható e gyógyszer az **Irgal-**
gytárában **Egerben.**

Komlósy Armin,
orvostudor.

Debreczenben:
és Hannignál.

Ill olvasni!!!

utalék-sorsjegyek kijátszása va-
lő törvényesen engedélyezve van.
hó 20-án kezdődik a magas
zött és biztosított

millión felül

sorsolás,

sorsjegyek (nem igérvények)
1 negyed 1 frt o.e., mely összeg
szokat a legutóbbi vidékre is
megkuldolom

nyek huzatnak.
ek a következő összegek:
1: 100,000, 50,000, 40,000,
2: 20,000, 3: 15,000, 4:
5: 10,000, 5: 8,000, 7:
4: 4,000, 36: 3,000, 126:
1: 200, 206: 1,000, 256:
1: 200, 13,200: 110 stb.

28,900 nyeremény.

zen tökérsorsolásban részt venni
minél előbb bizalmasan és követ-
kező eladásával megbízott alulírott

lamint a megtörtént húzás után a
slos kimutatást ingyen, minden
indom.

M. Magnus,
bankár Hamburgban
sorsjegyek bizonyítékul szolgál,
sors ismét mi fizettük ki a legutó-
83. 6-14

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Fél évre 5 frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.

Egyes szám 10 kr.

**Előfizetési pénz s min-
den közlemény: P o p i a c z
V e c s e y - h á z földszint a
szerkesztőséghez bérment-
re küldendők.**

Hirdetési díj:
5 hasábos petli sorért 5 kr.

Márczius tizenötödike.

○) A pesti ifjúság 1848. évi márczius
15-én, a szabadság szerelmétől áthatva, Petőfi
és Jókai által vezetve, háromszíni zászlók
alatt nagyszerű menetet tartott Pest utcáin.
Hozzá csatlakozott a nép.
Minden rendű és kori polgár, ki a nemi-
zeti ünnepélyről értesült, társul szegődött.
S a roppant nagy tömeg, mint óriási ha-
talom, mint egy nyugró, — ha kell, viharzó
tenger, mutatta hatalmát magasra emelkedő
hullámaiban. . . .

A néptömeg, Landerer nyomdájá előtt,
a hatvani-utcán, megállott, kiálta lelkesül-
tan: „Éljen a szabad sajtó!”

Ezen éjjelzésben a viharzó kebel villá-
mainak szikrái is feltűntek, a szabadság-
és honserlelem lelkeitől élesztve.

A tömeg a szabadságot ünnepelte békes-
polgári tüntetésben; csendes volt, ha lehetett,
— parancsolt, ha kellett. . . .

A könyvvnyomda tulajdonosa felfogta a
polgári ünnepély nagyszerűségét.
A tömeg kérelmének, — mely
könnyen követelése válnhatott, — en-
gedett.

Rövid idő alatt ki volt nyomva a 12
pont, mely magában foglalá:

„Mit kíván a magyar nemzet?”

1. Kívánjuk a sajtószabadságot, s a cen-
sura eltörlését.

2. Felelős ministeriumot Budapesten.

3. Évenkénti országgyűlést Pesten.

4. Törvény előtti egyenlőséget, polgári
és vallási tekintetben.

5. Némzeti őrsereget.

6. Közös bevételést.

7. Az urbéri terhek megszüntetését.

8. Esküdtészeket, képviselést s egyenlőség
alapján.

9. Némzeti bankot.

10. A katonaság esküdjék meg az al-
kotmányról, hogy katonáinkat ne vigyék
külföldre; a külföldiek vigyék el tőlünk.

11. A politikai statusfogylok bocsátás-
sának szabadon.

12. Kívánjuk az uniót Erdélyel.
Egyenlőség, szabadság, testvériség! —
E 12 pont, és Petőfi „Talpra magyar,
hi a haza” nagyszerű költeménye volt, a sza-
bad sajtónak első terméke, — mely elővizi-
gát nélkül jelent meg. —

Még azon nap délutánán Pest város ta-
nácsa és választott polgársága, a városház-
térén tartott nyilvános közgyűlésben elfogadta
e 12 pontot, mint a Pozsonyban székelő or-
szággyűléshez menesztendő petítiót.

A nép kívánatára, Nyáry Pál vezérlete
alatt választmány küldetett Budára a hely-
tartótanácsához, a sajtószabadságnak kimón-
dása, és Tancsics Mihály Budán elzárt politi-
kai fogoly szabadon bocsátására irát.

A küldöttséget nagy néptömeg követte.
Mindkét kívánat azonnal teljesítettet és
végrehajtatott. . . .

Az így békesen kivívott reformok a nép-
nek nyomtatványokban adtak tudtára.
Estve a város önkéntesen kivilágítottat,
s a szabad polgárok nemzeti zászlókkal, há-
rómszíni kokárdákkal, s folytonos lelkesült-
séggel ünnepelték meg a szabadság napját.

Leszavaztak, de nem vertek meg!

A képviselőház utóbbi ülésében a bal-
oldal fértnél meglehetősen keztek a nyulat a bo-
korból kirezentésnek.

Bizony, bizony megajánlta volna az ember
fia azt a roppant erőködést, melyet tanusított a
jobboldalnak néhány előharcosa, hogy a közvé-
lemény előtt már rég elvesztett csatáját újra kez-
dhesse.

Ki is állította útját, hogy a baloldal nap-
nál fényesebb érvei ellen püffögessen!

Hiu kísérlet! . . . Azt meg kell adni, hogy
szem nem látta, fil nem hallotta vakmerőség kell
ahoz, hogy valaki a kulcsi-puskával a lö-
vődözön a tömör bástyákra, melyek erőidein
ágyuk torkai ásitoznak.

A jobboldal ily tömör bástyákra lödöz kul-
csi-puskájával a baloldal palankái ellen egész
kétségbeeséssel, holott jól tudhatná, hogy ily erő-
dököt, hol a közvélemény szilárd vértjén kellene
először áthatolni, — legyőzni gyácsi erővel sem
lehetne.

A levezetés: nem legyőztetés!

A felfelt font a vita: vajon segélyeztesse-
nek-e az ország alapból a 48-49-ik ily sza-
badágharcz ama bajnokai, kik a nemzet vonalói
életének megmentésért küzdöttek és onták vére-
ket, a nemzeti függetlenség érdekében, s egyuttal
a világszabadság eszméjeért.

E harc pár évvel meglátszott megtermette
gyümölcsét. A nagy eszme felszállt a magasba
s megérintedve, mint jótékony nyári eső hullott
alá és árasztá el a földet, melyet Árpád hős har-
ta vitott ki s az utódoknak még el nem korescsut
zome fontartani igyekezett eddigéig.

Még élnek sokan a nemzet ama bajnokai kö-
zül, kik vértüket és életüket veték amaz eszme
megőrzéséért áldozatul, és méltán várják, hogy el-
végre, már a multakra a f e l e d é s f á t y o l a
van vetve, midőn a nemzetnek törvényes ki-
rálva van, ki fényes példáját járta elő, midőn tén-
leg beismerte a honvédeknek mint az 1848-49-ik
szabadságharcz bajnokainak honfai érdemét ak-
kor, midőn annak rokkantjait oly nagylelkű ado-
mányban részesíté.

Azóta három év folyt le.

Es lendített-e az országgyűlés, lendített-e a
kormány valamit azokra nézve, hogy a honvéd,
ne legyen képtelen az irgalom száraz falatjáért
esegeni saját hazájának?

Fájdalom, nem!

Egyesek már szép összegeket ajánlottak föl,
hogy a szabadságharcz ama rokkantjainak ne kell-

TÁRCZA.

IV. Henrik zárdaszüzei.

— Történeti beszély. —
Irtá: Újkéri.
(Folytatás.)

— Ki hajtóréssz alkalmával csolakra nem
kapaszkodhatik — választott a bölcselkedő zárdá-
szü — annak meg kell előgüdnie, ha egyszerű
deszkára, vagy gerendára juthat. Es nem silá-
nyabb-e itt az élet, mint a min az eszköz, mely
által innen, legalább egy időre megszabadultunk?
En előttem legalább az élet itt csaknem elvisel-
hellen, és mitsem ohajtok inkább, mint e helyet
elhagyni, ez utalatos helyet, hol egyebet sem lá-
tunk rut gyóntatóatyáknál, kik unalmas sevegés-
seikkel minket vagy ásitózársra ingerelnek, vagy
kéitértelmű beszédük és szerénységségük által a
vért arcunkba kergetik.

— Edes Teréz! Azt hiszem, te aligha érzed
inkább a zárdá nyomtaszó terhet mint én, ki gyü-
lölöm, utalóm e zárdai életet.

— Es még sem hajlandó, tanácsomat elfo-
gadni?

— Ho mennyire szeretném én azt edes Ter-
éz! de gondolkod meg, mit mondana ahhoz a világ
és családod?

— Hadd mondjon, a mit tetszik. A nagy
Henrik, ki kegyedet védelme alá veendi, elég ha-
talmas arra, hogy kegyedet családjának bossuja
ellen biztosítsa minden rágalmat egy intésével
elintászon.

De Henrik ereinek, a mellett halalos
ellensége a pápnak és egyháznak.

— Es a pokolnak! — egészíté ki Teréz a
fejedelemszony szavát. Egyébiránt meg nem

Szép, dicső nap volt az!
Mélto rá megemlékezni!
Azóta nem is mult el egy évfordulója
sem, hogy a kegyelet adóját meg ne vitte
volna a nemzet e nap emlékének.

Ifju, öreg, a nemzet kincsinyje, nagyjá,
szegény, gazdag ünnepl tekintie e napot.
Az önkényuralom vas idoszakában is,
feltartóztatlanul nyilatkozott a nép kegyelete
e hazánk újabb történetében idoszakezött képz-
zett nap nagyletelensége iránt. . . .

Ha egyebet nem tehetett, koszorút, vagy
legalább virágot tűzött az elhullott szabadsá-
g-vertánuk sirjaira. . . s pár könyvet ejtett,
hogy a föld könnyebbedjék a halottak felett;
hogy a szabadság fája ki ne száradjon, soha,
soha! . . .

Lesz-e idő, midőn ama 12 pont teljesem
végrehajtatik?!

Lesz-e idő, midőn a nemzet, szabadságá-
nak teljes érzetében, mint erős, szabad nemzet
adhat nyilatkozatot ószinte örömeinek,
mely kívánatai, követeléseit teljesítéltük tükro-
zendi vissza?!

A reményt kössük össze az emlékezzettel!
S legyen az összekötő kapocs: márczius
tizenötödike!

Ujdonságok.

— A honvédméhnáz javára Kom-
lóssy Imre ur mint a debreczeni István gözmalom
társulat elnöke kezinkhez 150 ft adományozott.
Főösszeg 1226 ft 61 kr.

— A gr. Bathányi Lajos em-
lekszórára ugyancsak Komlóssy Imre ur,
mint az István gözmalom társulat elnöke 150 ft
adományt tett le. Főösszeg 328 ft.

— Elismerést kell nyilvánítaniunk
Komlóssy Imre polgártársunk részére, ki a
főnebbi s a lapunkban közölt többi jótékony adomá-
nyok létrehozásában a gözmalom és takarékpén-
tár részéről kitünő részt vett. Tízvel legyen
tőlünk minden bizelges, mit senki szívére nem
vethek; azonban az igazságnak tartozunk annyival,
hogy kimondjuk, mikép Komlóssy Imre, a

A fejedelemasszony szobájába zárközt s
valoszinűleg hajtófogalkozásban volt mint Ter-
éz nővér, szintén oly nevezzen vára a szabadi-
to lovagot, kinek ma este kellett megérkeznie.

Eljött végre a vára várt est és Teréz
azonnal elfoglalta állomását az ablaknál; minden
neszél, mely a kertből főlhangzott, meg-meg-
dobbant szíve.

Végre lépteket hallott s pár pillanat múlva
Chatillon karcsu alakját látta életűn.

— Chatillon? — kérde Teréz.

— Igen! — volt a rövid válasz.

Teréz gyorsan bocsátá alá a kezűben
levő szalagot s szintoly hirtelenséggel vonta föl a
megeerősített kötélajtót, melyen Chatillon tétó-
vázás nélkül haladt föl.

Az ifjúnak legelső dolga volt a szép Teréz-
nek kissé bizkony derékát átölelni s kissé pittyedt
de szabályos, üde ajkára pár heves csókot heve-
nyezni, mielőtt a zárdaszüzei alkalmá is leen-
dett magát védelmezni, a szilaj udvarló pajzánko-
dásai ellen.

— Itt vagyok ismét és kijelentem eleve, —
szólt az ifju — hogy oly eltökéltt szándékkal
jöttem, mikép az én felehetetlen szép Terézemet
is magammal viszem, meg pedig a király egyenes
meghagyásából a bájos fejedelemasszonyt sem
szabad itt felednem s a nővérek közül azokat,
kiknek ifjúságuk és szépségük kívánja, hogy e ke-
vésé védelmezhető helyet a vihar csillapítáig
elhagyják! . . . Lehetek-e a fejedelemasszonyak
kétesközlőskö? . . .

— Azonnal bejelentem önt, — szólt Teréz
sugárzó arccal. — Foglaljon ön addig helyet.
Az apca gyorsan elhagyta a szobát s ne-
hány perc múlva a fejedelemasszony társaságában
tért vissza.

Chatillon sokat hallott Saint-Aignan Mária
grónó csodaszépsége fölül beszélé, de midőn e

társadalmi téren oly nagy tevékenységet, kitar-
tást, tapintatot, műilést s emberbaráti részvétet
fejtett ki éveken át, mikép csak kívánunk kell,
hogy vajha tevékenységi körében mindenki arány-
lag osztozhatnék vele a szép eredmények elősi-
gítése nehé munkájában. A mévetség, s általában
a közjélet egy óriási léptekben haladna előre. —
A vezetésé alatt társulatok bizonyára örvendhet-
nék, midőn ily férni áll nyegük elé. — A függet-
len sajtó nem hízleget, hanem kimondja az igazat.

Fektér Ferencz színházunk egyik
kitünő tagja s jeles operai énekesünk csakugyan
megváltik intézetünkől e szinidény lefolyásával s
külföldre utazik. Operánkra nagy vesztőség s
mondhatni csapás leend az ő távozása, főké a
jelen viszonyok között. Mert tudjuk, sajnosan ta-
pasztaltuk, hogy mennyi ellenséggel kellett meg-
küzdeni az idén az operának; phisikai és más egyéb
akadályok lépven előtérbe, mely kellemetlenségek
leginkább sűjték a közönséget. Így támadt az
operára nézve a kérdés: a lét, vagy a nem lét kér-
dése! — így ingadtatt meg az épület! s miként
jelhessem most már orvoslani a bajt, ha az össze-
tartó erők kezdenek megválni? Mi a közönséget
meg biztani sem tudjuk, a jobb jövőt nem raj-
zolhatjuk ebe, csak keserű jóslatokkal állhatunk
elő, mert hiszen csak egyedülulag láthatjuk meg-
világítva a kérdéses ügyet, az újraszervezésre
vonatköz intézkedését az igazgatóságnak még min-
dig egyiptomi setétség takarván.

A piaci forgalom oly élénk volt
tegnap és ma, hogy pár esetben majdnem szere-
cselenség történt. Egy öreg polgári fogat tegnap
elgázott egy tisztos polgár, ma pedig szentannai
vontunk, midőn a piaci főburkolaton járó fahordó
taligások, a nélkül, hogy a piaci közönséget fi-
gyelmeltették volna, minden jeladás nélkül najtok
teké a hátat állókak, ug, hogy a lovak a járdán
állókak mintegy tovább vonszolták. Szere-
ncsre, hogy szerencsétlenség, nagy baj nem tört-
ént. — Mindezt azért beszéljük el ily jerejmási
siralommal, hogy a piaci rendőrséget figyelmezt-
tessük, mikép a tolongások alkalmával mind a
közönség érdekében, mind a rendetlenül hajtó ko-
csisokra nagyobb figyelmet fordítson.

Az Istvángözmalom társulat
1869-iki gyártása közben a múltani vezető észle-
lése és összevetése folytán kiderült, hogy az o
r a v i c z a i közsénel tüzélszt került legke-
vessebbe, nemcsak a többi felhasznált közséhez
viszonyítva, hanem még a tüzifához képest is.
Ugyanis, míg egy bécsi öl fa — mely a nálunk
divatózó öl mértékével azonos — **11 aft 97 kr**
értékű képviselt, egy öl fának megfelelő oravi-
czai közsémmennyiség **11 aft 60 krba** ker-
ült; a többi közsén mind nagyobb árba jut,
némielyik 18 ftba is. Leghasználatosabb és legol-
csóbb volna tehát az oraviczi kőszén, de ezt,
nagy keresettség miatt, alig kaphatjuk; a mi any-
nyival sajnosabb, mivel a fenirtott tüzifárbán,
már eddig is, 20 százalék körüli növekedés ta-
passzalható.

A honvédelmekre ma reggel egy
igen diszes ug koszoru volt illesztve; a honvéd-
sírház pedig délután a tanuló ifjúság s nagyszámu
népsített kiféle; miről holnap többit.

A távirali igazgatóság helyben
a szathmári vasut mentében ve etendő távirala
vonal számára szükséges oszlopok felállítására
készítendő görök kiasztás vállalkozóknak adja ki.

Sürgönyforgalom a debreczeni
m. kir. fő távirali állomásán, maczius 14-kén: a
pénztárnál felvetétt sürgöny 53, megérkezett és
kiszébesített 57, felvett 157, kiadott 157. Összesen
424. — Márczius 12-én (közlése véletlenül elma-
radt.) a pénztárnál felvetétt sürgöny 36, meg-
érkezett és kibébesített 48, felvett 111, kiadott
111. Összesen 306. Dobrovsy gondnok.

Több oldalról hallottunk aggodal-
makat felmerülni a végett, hogy a régi kollegium
bontásakor netalán található régiségek a szoros
felügyelet hiánya miatt könnyen eltévedhetnek. —
Az érdekeltek megnyugtatóására örömmel közöl-
jük, hogy a felsőbb tanulóknak egymást felváltva foly-
tonosan örökéden a kömvés munkálatok körül.

Egy vigyázatlan kocsis ma
reggel a piacon elgázolt bizonyos polgár leányt

feléség alak előtte megjelent, meglepetve tapasz-
tálta, hogy sokkal szebb, mint a minőkön őt egyes
leírások után képzelte magának.

Tisztelettel közeledett feléje s a finom fehér
kezre gyöngéd csókot nyomva, szólt:

— IV. Henrik király ő felségének üdvözlétet
van szerencsém Saint-Aignan Mária fejedelem-
asszonynak ezennel átadni. Ó félsége mig a bel-
háborunak vége szakad, a montmartrei zárdaszü-
zeknek otalmát ajánlja és Senlisben biztos hely
és kényelmes ellátás fölül intézkedik. Nincs tehát
egyéb hátra, mint, hogy a király kegyes ajánlata
folytán e zárdá tisztelt szüzeit ő felségének színe
elő kísérjem.

— Alázatos köszönettel fogadom ő felségé-
nek e kegyet ug magam, mint zárdanővérem ne-
vében. Holnap reggel, ima után egybeimvona a nő-
véreket s tudatom velök ő félsége bámos intézke-
dését. Déli 12 órakor térjen vissza Chatillon lo-
vag s legyen kalauzunk a király táboráig.

Chatillon lovag meghajtá magát s előbb a
fejedelemasszonyt, majd Teréz kezére hév csókot
nyomva, hátrált az ablak felé, s fölpattant a pár-
kányra, hogy a mint jött, akként távozzék.

— Az ég nevére! — kiáltott a fejedelem-
asszony — mit mivel ön? Csak nem akar talán a
mélységekbe alázbanni?

— Távozom azon az uton, a melyen e szen-
télybe hatoltam — szólt még egyszer meghajtva
magaát a lovas s azzal gyorsan szállott felé a
lépcsőkn.

Teréz eloldotta a megerősített hágsót s a
lovag eltűnt a kert fái közt.

Néhány percczel később lödöbögés jelenté
az ablakban könyökölt Teréznek, hogy deli ke-
vese már tükén-bokron tultette magát.

nehány csinos tisztársaival megindult a mont-
martrei zárdá felé, hogy a kolostort odahagyni
szándékozva, vállalkozó szellemű szüzeket Henrik
király elő vezessék.

A fejedelemő már fölkészülve várta a ki-
sérő küldöttséget hat fatai nővérről; köztük Dan-
cour Teréz arca észrevehetőleg sugárzott az
örömtől, midőn a szép lovas a zárdában meg-
jelent.

Egy óra múlva megindult a festői menet a
tábor felé.

Érdekese látványt nyújtott a hét szép fiatal
zárdaszüze a délcéig harciaktól környezve.
Henrik király vezette feldisziert sátorban
fogadta a csodaszép fejedelemasszonyt Saint-
Aignan Mária grónót.

A fejedelemasszony ritka szépsége egészen
megbűvölé a királyt, s ártatlan szelid tekintete
oly mély benyomást gyakorolt rá, hogy keresnie
kellett a szavakat, melyeket bódolata jeleül e
szépség tükélyéhez intézheszen.

A fejedelemasszony térdre ereszkedett a
király előtt.

— Fogadjá mely hálám félséged, nővérem
névében is ama védelemet, melyet fölajánlani
kegyeskedett és a melyet én és több nővér aláz-
tos köszönettel fogadunk.

Ha Henriket Saint-Aignan Mária szép alakja
oly igen meglepte, midőn dallamos hangját hallá,
még nagyobb mérvben élt vel ragadtatva.

Oly érdekesnek tünl föl előtte e térdepelő
szépség, hogy lelkesülésében habozott, vajon e
bájoló helyzetben hagyja-e, vagy legott fölemelje.
Azonban udvariasságra győzött s hirtelen
fölémelve a fejedelemasszonyt, gyöngéden meg-
szorítá kezét s jelentékeny, olvadózó tekintetét
vetett rá.

(Folyt. köv.)

